

JUDAS II: DAGBOEK VAN EEN GETUIGE

aflevering 5: SLAPEN

geschreven door

Thomas van der Ree

gebaseerd op de boeken van
Astrid Holleeder

Regie: Remy van Heugten
Producent: Fiction Valley

Shooting script
V3 - 10 april 2022

501A INT. SAFEHOUSE #4 - DAG

501A

Astrid ligt languit in haar bed in een nieuw safehouse. Starend naar het plafond. Misschien al uren. De ruimte is groot en leeg, het natuurlijke licht wordt tegengehouden door vuilniszakken en handdoeken getapet op de ramen.

Terwijl Astrid daar ligt zien we tegelijkertijd --

CROSSCUT MET:

501 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

501

-- hoe de TL-balken aanflinkeren in de lege rechtszaal.

PARKETMEDEWERKERS komen binnen en maken zwijgend en op routine de zaal klaar voor een nieuwe dag.

De vloer wordt gestofzuigd. De televisieschermen worden met een afstandsbediening aangezet.

Microfoons gaan aan. Flesjes water op alle tafels. Naambordjes worden neergezet, met als laatste: HOLLEEDER.

502 INT. DE BUNKER - SCANSTRAAT - DAG

502

De parketpolitie laat het publiek door de scanstraat.

503 INT. DE BUNKER - PUBLIEKE TRIBUNE - DAG

503

Op de publieke tribune praten de journalisten onderling. Zij zitten vooraan met laptops, slechte koffie drinkend.

In zijn eentje, een stukje verwijderd van de andere journalisten, zit Peter de Vries geduldig te wachten.

504 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

504

DAG 45 en Willem zit er ontspannen bij terwijl hij de laatste beschuldigingen van tafel veegt --

WILLEM

Er was geen criminele organisatie. Als mensen bij elkaar komen, zijn ze niet meteen een groep.

WIELAND

U vormde ook geen groep met Cor van Hout?

WILLEM

Ik ben samen geweest met Cor. Maar toen hij in de drugs ging, ben ik dat niet gaan doen. Ik ben iemand die alleen komt, en alleen gaat.

STEMPHER

Wij achten het bewezen dat u tussen 1 januari 2002 en 1 mei 2006 samen met Dino Soerel en Stanley Hillis een criminele organisatie leidde, met als oogmerk het plegen van liquidaties.

WILLEM

Liquidaties doe ik helemaal niet aan. Ik los het altijd netjes op met mensen. Mijn probleem is dat ik veel mensen ken die in die onderwereld zitten.

WIELAND

En iedereen kent u. Nog even en u zit in 'Wie is de mol'.

Een glimlachje tussen Willem en Wieland --

STEMPHER

Ontkent u uw relatie met Soerel en Hillis?

WILLEM

Dino is gewoon een aardige jongen. At ik een broodje mee, soms dronken we een biertje. Maar we deden geen zaken.

OP DE PUBLIEKE TRIBUNE

doen die woorden iets met Peter R. de Vries wat we nog niet helemaal in kunnen schatten...

IN DE RECHTSZAAL

speelt Willem de vermoorde onschuld --

WILLEM

En Hillis... ik ben geen club met Hillis, ik ken de man via Soerel.

TAMMES

Maar ook uw zus Astrid beweert dat u samen met Dino Soerel-

Advocaat Janssen heeft er genoeg van en dropt een bommetje --

JANSSEN

Dit is vragen naar de bekende weg. We weten allemaal wat Astrid heeft gezegd en we weten ook hoe mijn cliënt daar op gaat reageren. Laten we het hebben over bewijs en niet over de

(MORE)

JANSSEN (cont'd)
 verklaringen van iemand die naar
 mijn mening verregaande
 kenmerken van een
 posttraumatisch stresssyndroom
 vertoont.

Er valt een stilte terwijl zowel het OM als de rechters
 verbaasd naar Janssen kijken --

WIELAND
 Wilt u dat nader toelichten?

JANSSEN
 Ik verzin dat niet zelf, dat
 haal ik uit haar eigen boek.

505 INT. SAFEHOUSE #4 - DAG

505

Een donkere ruimte, de ramen zijn afgedekt met HANDDOEKEN
 die slordig tegen het glas zijn getapet --

JANSSEN (V.O.)
*Dat is een opeenstapeling van
 traumatiserende gebeurtenissen
 waar je makkelijk empathie voor
 kunt opbrengen.*

Het enige licht komt van Astrids laptop. Daar zit ze
 achter, in pyjama. Van al haar safehouses is dit het
 dieptepunt: niks aan de muren, niks op de vloer behalve
 een matras en spullen in tassen bij de deur, klaar om zo
 te vertrekken --

JANSSEN (V.O.)
*Dat heeft haar visie op de
 werkelijkheid ingekleurd. We
 hebben allemaal haar
 woedeaanvallen gezien. Ze is
 echt gaan geloven dat haar broer
 een monster is en dat ze zelf
 gevaar loopt.*

Astrid leest een opmerking van ene Batman:

"Het is algemeen bekend dat Astrid, Sonja en de Vries
 onder 1 hoedje spelen en misschien wel verantwoordelijk
 zijn voor de dood van Cor van Hout."

Dikke Lien reageert met:

"Astrid is een criminele burgerinfiltrant."

Willem komt bij haar staan en kijkt mee naar het
 scherm --

WILLEM
 Wat ben je allemaal aan het
 doen?

ASTRID

Ik wil weten wat ze allemaal
over me zeggen.

WILLEM

Dat hele internet is een grote
beerput. Wat denk je dat je
vindt als die opentrekt?

Astrid negeert Willem en klikt verder, de ene na de
andere hatelijke opmerking vliegt over haar scherm --

"Astrid is minstens net zo schuldig als Willem."

"Ze spelen gewoon met Petertje onder 1 hoedje"

"Ik hoop dat ze haar omleggen, vieze verraadster"

TRRRRRING! -- Astrid schrikt zich wezenloos van de bel.
De gaat NOG EEN KEER, langer. Astrid sluipt naar de
deur --

WILLEM

Niet opendoen, hoor.

Astrid brengt haar oog nerveus naar het spionnetje toe.
In haar hand klemt ze een van haar WERPMESSEN.

Ze kijkt de gang in... niks. Of toch? Er beweegt iets
onder in haar blikveld... dan is het weg.

WILLEM

En?

ASTRID

Ik zag iets. Er bewoog iets.

WILLEM

Ze pakken je zo, hoor.

Astrid twijfelt. Was het wel echt iets?

WILLEM

Vertrouwen op je onderbuik.
Daarom ben ik er nog.

ASTRID

Maar niemand weet dat ik hier
zit.

WILLEM

Dat weet je toch niet zeker? Je
bestelt weleens eten, toch?
Vergis je niet. Ik kreeg
Marokkaantjes van vijftien,
zestien jaar naar me toe. 'Kan
ik even wat doen? Heb je werk?
Iemand poppen voor je?'

Astrid loopt naar de monitor van de INTERCOM van het pand. Ze drukt op het scherm en ze kijkt naar een live feed vanuit de voordeur van het pand --

WILLEM

Dus wat doe ik? Ik zeg: 'Jij bent ik.' Dat trekt de jeugd aan. Begrijp je? Vinden ze prachtig. Ik kan niet de baas over de jeugd gaan spelen natuurlijk, dan lig ik zelf op de grond.

Astrid blijft kijken, maar ziet niemand --

WILLEM

Maar als ik status aan ze geef, dan doen ze alles wat je van ze wilt. En ze weten allemaal dat die opdracht voor jou uitstaat.

ASTRID

Ik zie niemand vertrekken.

WILLEM

Dus die is nog in het pand.

Astrid klikt de monitor uit en besluit --

ASTRID

Ik ga de deur voorlopig niet uit.

Astrid opent de keukenkastjes en checkt haar voorraden: genoeg eten maar niet heel feestelijk. Proteïne-shakes, blikken soep, muesli-repen --

WILLEM

Die worst, hè. Als je die worst maar niet geeft, dan blijven ze vanzelf lopen. Is ook een kentering echt geweest. Dat was nooit zo met die jongens. Want eigenlijk is het haram. Weet je wat het is? De helft heeft een verstandelijke beperking.

Astrid gaat aan de kale keukentafel zitten en meet haar bloeddruk. Ze schrikt van het resultaat en neemt een pil --

WILLEM

Al die jaren studie om een dure advocaat te worden en nou zit je hier. Ik vind het zonde.

ASTRID

Er zijn al genoeg advocaten.

WILLEM

Niet zoals jij. Niet eentje die de wereld kent. Jij ziet altijd meteen wie de criminelen zijn. En ook wat voor soort crimineel. Mannen met nette pakken en vlotte babbels...

ASTRID

Fraudeurs.

WILLEM

Precies. Maar van die jonge brutale gastjes met een Guccitasje en Armani-gympen...

ASTRID

Overvaller. Of... misschien inbrekers als ze nepperds dragen.

WILLEM

Dit bedoel ik! Dit is toch goud waard? Dat kan je advocaten niet leren. Dat is je aangeboren.

Gek genoeg heeft Astrid een glimlach op haar gezicht. De woorden van Willem stellen haar gerust.

506 INT. SAFEHOUSE #4 - SLAAPKAMER - NACHT

506

Astrid ligt in een slaapzak op haar matras. Half-slapend, half-wakker. Ze heeft oortjes in en luistert naar oude opnamen van zichzelf en Willem, ergens op straat --

WILLEM (V.O.)

Ga je doen vandaag?

ASTRID (V.O.)

Werken.

WILLEM (V.O.)

Goed zo, Assie. Werken is het belangrijkste.

ASTRID (V.O.)

Weet ik toch.

WILLEM (V.O.)

Maar echt hoor. Als je niet werkt dan kan je niet leven. Heb ik ook altijd gedaan, hè. Vroeg op, op pad, bij die langs, bij die, even kijken, even luisteren, ideetjes verzinnen, plannen maken, je altijd in beweging blijven.

ASTRID (V.O.)

Hmm-mmm.

Astrid luistert naar de woorden, als in een soort trance.

507 INT. SAFEHOUSE #4 - DAG

507

Het is weer dag. Astrid zit naast het raam en kijkt met een verrekijker door een opengetrokken hoekje. De stem van Willem dreunt door, maar nu zit hij weer in de kamer --

WILLEM

Pas als je er niks meer aan kan doen dan komt de spijt. Want op het moment dat je denkt had ik het nou maar niet gedaan ken je niet meer terug. Terwijl, ik had het je op een briefje kunnen geven dat het zo zou lopen. Als jij Justitie gaat vertrouwen boven je bloedeigen familie...

ASTRID

We moesten wel, Wim.

WILLEM

Je moest helemaal niks en dat weet je. En van Son vind ik het helemaal onbegrijpelijk. M'n lievelingszussie en jij hebt haar gewoon van me afgepakt. Kankerhoer is het.

ASTRID

Je lijkt pa wel.

WILLEM

Ik lijk pa wel?

ASTRID

Die vond ook alle vrouwen hoeren. Kwam er eentje voorbij op een fiets, zei die "dat vinden ze lekker, met die smerige kut op dat zadel."

WILLEM

Je gaat mij niet serieus met die kankerlijer vergelijken hoop ik.

Astrid schrikt op van haar telefoon. Ze kijkt even verbaasd naar het scherm, neemt dan op --

ASTRID

Son..?

SONJA (V.O.)
*Hee As. Het eh... het gaat over
 mama.*

ASTRID
 Is ze dood..?

508 INT. SENIORENFLAT - APPARTEMENT STIEN - DAG

508

Stien ligt in haar bed, ogen gesloten.

Als ze een koud washandje op haar voorhoofd krijgt, opent ze haar ogen even. Naast haar bed zit Sonja. Die kijkt op als Astrid zichzelf binnenlaat en haastig naar Stien toegaat --

ASTRID
 Hee mam. Hoe voel je je?

SONJA
 Je had niet hoeven komen, dat zei ik toch al. Mam, drink nou wat.

Ze probeert Stien kleine slokjes te geven --

ASTRID
 Ik moest 'r even zien. Hoe komt ze nou aan een longontsteking? Ze komt toch amper buiten?

SONJA
 Geen idee. Jij ook niet, zo te zien?

Stien kijkt Astrid in haar ogen maar zakt langzaam weer weg. Astrid en Sonja nemen wat afstand zodat ze kan slapen en zij kunnen overleggen. Sonja doet duidelijk afstandelijk --

ASTRID
 Wat zegt de dokter?

SONJA
 Dat er dag en nacht iemand bij haar moet blijven. Anders moet ze naar het ziekenhuis.

ASTRID
 Daar komt ze nooit meer uit.

SONJA
 En daarom ben ik hier al twee dagen en nachten.

ASTRID
 Waarom heb je niet eerder gebeld?

SONJA

Je was vrij duidelijk de laatste keer.

Astrid voelt zich schuldig --

SONJA

Nou, je hebt 'r nu gezien, misschien moet je maar weer gaan.

ASTRID

Zeg, ik laat me niet wegsturen bij m'n eigen moeder.

SONJA

Wij hebben jou niet weggestuurd...

Astrid volgt Sonja naar het kleine keukentje waar ze de gebruikte washandjes uit gaat spoelen --

ASTRID

Ik kan misschien vannacht blijven.

SONJA

Dat lijkt me niet slim. Victoria en de kleintjes komen ook zo. Hoe lang heb je die al niet gesproken?

ASTRID

Ze neemt haar telefoon niet meer op... Als ik haar gewoon even kan spreken...

SONJA

Niet hier, As. Mama heeft rust nodig, en met zo'n schreeuwende ruzie naast haar bed-

ASTRID

Wie heeft het over schreeuwende ruzie?

Maar Astrid praatte zo luid dat Stien hardop KREUNT vanaf haar bed. Sonja kijkt Astrid alleen maar aan en Astrid beseft dat ze gelijk heeft --

ASTRID

Oké. Eh... Hou jij me op de hoogte dan?

SONJA

Joe.

Astrid werpt een laatste blik op haar moeder en vertrekt.

509 EXT. SENIORENFLAT - DAG**509**

Astrid zit buiten in haar geparkeerde auto. Ze gaat rechtop zitten als ze Victoria ziet parkeren en de kinderen uit hun autostoeltjes helpt.

Een glimlach op Astrids gezicht: de twee kleintjes geven elkaar een handje terwijl ze met hun moeder meelopen naar het huis van hun oma.

De glimlach verdwijnt als ze van haar weglopen.

510 INT. SAFEHOUSE #4 - DAG**510**

Astrid opent de deur van haar safehouse en stapt naar binnen. Er ligt een kennisgeving van een postbezorger op de mat.

'WE HEBBEN ELKAAR GEMIST' staat erop.

Astrid draait het papiertje om. "Afgeleverd op 390" is er ingevuld. Ze zucht...

511 INT. GANG SAFEHOUSE #4 - DAG**511**

Astrid loopt door de gang van haar wooncomplex. Ze is op zoek naar nummer 390 en BELT AAN bij het juiste huis.

De deur gaat open... en daar staat een klein jongetje, TOBY, van een jaar of 10. Hij kijkt nieuwsgierig omhoog naar Astrid --

TOBY

Wie ben jij?

ASTRID

Er ligt een pakje voor mij hier.

TOBY

Woon jij ook hier?

ASTRID

Aan het einde van de gang.

TOBY

Waarom deed jij niet open?

ASTRID

Eh... Voor het pakje bedoel je?

TOBY

Nee, voor snoep. Ik kreeg van iedereen snoep maar niet van jou.

ASTRID

(snapt het)

Sint Maarten. Dat vindt mijn kleinzoon ook altijd zo leuk.

TOBY

Is die hier? Kan ik met hem spelen?

ASTRID

Nee, sorry. Ik zie hem niet zo vaak.

TOBY

Vind je hem niet lief?

ASTRID

Jawel. Heel lief.

Astrid glimlacht treurig naar het verbaasde jongetje.

512 INT. SAFEHOUSE #4 - DAG

512

Astrid terug in haar safehouse, nog verdrietiger dan voorheen. Ze opent het pakketje en haalt er een LATEX MASKER uit. Duur, gedetailleerd, levensecht.

Het is het masker van een enge KALE MAN. Ze kijkt er naar. Het is overtuigend.

Willem verschijnt achter haar en kijkt met haar mee --

WILLEM

Ongelofelijk zeg. Echt heel knap. Het kost een paar centen maar dan heb je ook wat. Je ziet gewoon helemaal niet meer dat jij het bent. Moet je wel andere kleren aan nog, misschien een nepbuikje of zo. Dan is er niks meer van jou over.

Astrid draait zich weg van Willem. Maar waar ze ook heen draait, hij blijft op haar inpraten --

WILLEM

Wat is er nou? Dit is toch wat je wou?

ASTRID

Dit is niet wat ik wou.

WILLEM

Oh nee? Dit is wel wat je had kunnen verwachten.

ASTRID

Nee.

WILLEM

Maar wat dacht je dan? Dat je mij zomaar zou kunnen naaien zonder consequenties?

Willem praat steeds harder, steeds kwader --

ASTRID

Nee, maar-

WILLEM

Dat ik gewoon opgesloten zou worden en de sleutel weggegooid?

ASTRID

Nee..!

WILLEM

Zo gaat het niet, hè? Zou jij toch moeten weten met je advocatenpraatjes.

ASTRID

Ik wilde gewoon-

WILLEM

Jij wilde van me af. En nou ken je niet meer terug. Nou, ik ga nergens heen.

Astrid probeert van hem weg te lopen maar Willem loopt mee --

WILLEM

Het is precies goed zo. Je krijgt exact wat je verdient.

ASTRID

Wim...

WILLEM

En dat denk ik niet alleen. Dat denkt het hele land: net goed voor die vuile verraadster.

ASTRID

Alsjeblieft...

WILLEM

Ik opgesloten, jij opgesloten. Ik niet meer naar buiten, jij niet meer naar buiten. Ik m'n familie niet zien, jij-

Astrid trekt het masker op.

Een monsterlijk voorkomen. Maar de stem van Wim is weg.

Het masker begint zacht te schudden: Astrid huilt. Het snikken klinkt door het latex heen.

Ze zakt op de grond van pure ellende. Alles komt eruit.

En dan, na een lang moment, trekt ze het masker weer af.

Ogen rood van het huilen en bekaf.

Maar Willem is weg. Nergens meer te bekennen.

Astrid staat op en loopt naar het raam. Ze haalt diep adem en trekt dan met een RUK de vuilniszakken naar beneden.

Het daglicht verblindt haar. Maar als haar ogen gewend zijn ziet ze dat het buiten mooi weer is.

513 INT. SENIORENFLAT - APPARTEMENT STIEN - NACHT

513

Sonja ligt op de bank van Stien met een fleecedeckentje over zich heen als de deur opengaat. Sonja schrikt eerst, maar herkent dan Astrid.

Ze praten op fluisterton om Stien niet wakker te maken --

SONJA
Wat doe jij nou hier?

ASTRID
Ga naar huis, Son. Naar je eigen bed. Ik blijf vannacht.

Sonja ziet dat Astrid vastbesloten is, maar ze twijfelt nog aan haar intenties --

SONJA
Ik ben niet aan de pillen als je dat soms denkt.

ASTRID
Dat denk ik niet. Je bent scherp, dat zie ik.

SONJA
Oké... Zeker?

ASTRID
Ga lekker slapen.

Sonja accepteert het en pakt haar spullen. Astrid gaat naar haar moeder en gaat in de stoel naast het bed zitten. Stien opent haar ogen en herkent Astrid --

STIEN
Assie?

ASTRID
Ja mam.

STIEN
Waar was je nou?

ASTRID
Ik ben er weer.

STIEN
Ja? Ga je niet meer weg?

ASTRID
Nee mam. Ik blijf.

Stien valt gerustgesteld weer in slaap.

514 INT. SAFEHOUSE #4 - GANG - DAG

514

Een nieuwe dag. Een vinger drukt op de bel van nummer 390. Niet veel later gaat de deur open. Het kleine jongetje ziet verbaasd dat er niemand voor de deur staat.

Dan kijkt hij naar beneden. Een mandje gevuld met snoep en koekjes. Hij lacht blij en kijkt nog even de gang in. Niemand te zien, maar hij weet wel van wie het komt --

JONGETJE
Bedankt!

515 EXT. PARK* - DAG

515

Astrid zit op een bankje in het park, in de open lucht. Ze moet zichzelf dwingen om te ontspannen.

Yannick van de DBB komt aanlopen en is verbijsterd Astrid hier zo open en bloot aan te treffen --

YANNICK
Ik ben blij dat je af wilde spreken maar ik weet niet of ik dit wel zo verstandig vindt...

ASTRID
Ik zit hier helemaal te shaken, Yannick.

YANNICK
Maar waarom dan-

ASTRID
Ik kan niet de rest van m'n leven binnenblijven. Dan wint ie. En dat mag niet. Dat ik bang ben, dat is gewoon iets waar ik mee om zal moeten gaan.

Yannick checkt de omgeving een laatste keer, alles rustig, en gaat naast Astrid zitten --

YANNICK
En hoe doe je dat?

ASTRID
Waakzaam blijven. Ik draag m'n vest. Als er iemand in het donker op me afkomt heb ik deze...

Ze pakt een MINI-ZAKLAMP uit haar tasje en schijnt Yannick in zijn gezicht, hij schermt zijn verblinde ogen af --

ASTRID

En als iemand dichterbij komt
krijgt ie een hengst met deze.

Ze ploft haar hele handtas in Yannicks schoot. Hij opent het tasje en haalt er een BLIK DOPERWTEN uit --

ASTRID

Volkomen legaal, toch?

YANNICK

Ja, doperwten zijn volgens mij
wel legaal.

ASTRID

En op de dagen dat ik moet
getuigen heb ik jullie.

YANNICK

Je... je wil weer gaan getuigen?

ASTRID

Ik moet het afmaken.

Yannick is verheugd, maar verbaasd --

ASTRID

Er zijn zoveel mensen die elke
dag risico lopen. Politie,
brandweer, soldaten... Waarom
wagen die hun leven voor een
hoger doel? Nou, omdat dat hun
werk is. En getuigen tegen Wim,
dat is mijn werk. En als je niet
werkt, dan kan je niet leven.

YANNICK

En je vertrouwt ons weer met
jouw bescherming?

ASTRID

Ik vertrouw jou.

Astrid buigt zich naar Yannick toe en trekt onder zijn jasje een kettinkje tevoorschijn met een kruisje eraan --

YANNICK

Omdat ik gelovig ben?

ASTRID

Omdat jij iemand boven je
verdraagt. Een hoger doel. Jij
snapt dat. Toch?

Yannick knikt, hij snapt het inderdaad --

YANNICK

Dan zet ik alles weer in gang
voor je laatste getuigenis.

ASTRID

Ik moet het eerst nog aan één
iemand vertellen...

En daar heeft ze niet echt zin in, zo te zien.

516 EXT. WOONWIJK - DAG

516

Storm en Stientje lopen hand in hand voor hun moeder uit,
in de richting van hun vaste speeltuintje.

Plotseling beginnen ze enthousiast te rennen. Daar staat
Astrid, bij de klimrekken --

STORM / STIENTJE

Oma, oma!

Astrid knuffelt de twee stevig, ze heeft ze al lang niet
meer in het echt gezien. Victoria komt er achteraan met
de schrik in haar ogen --

VICTORIA

Wat doe je hier!?

ASTRID

Ik moet wat met je bespreken.

VICTORIA

Ja, maar *hier*?

ASTRID

Deze hele straat is gescreend,
m'n beveiliging staat bij de
parkeerplaats en achter bij die
kerk. En ik heb deze. En hij
werkt.

Ze toont haar noodknop. Victoria knikt dat het oké is. De
kinderen rennen de speeltuin in en Astrid en Victoria
volgen.

Astrid zoekt even naar de juiste woorden --

ASTRID

Ik ga me niet meer verstoppen.

VICTORIA

Wat bedoel je?

ASTRID

De pruiken, de make-up, de
maskers, elke week een ander
safehouse... Ik doe het niet
meer.

VICTORIA
Maar dan loop je meer risico.

ASTRID
Ja.

VICTORIA
Maar... je gaat je gewoon...
aanbieden?

ASTRID
Nee, ik zorg alleen dat ik weer
zichtbaar ben. Dat als ze me
zoeken, dat ze me kunnen vinden.
Want als ik me blijf verstoppen,
dan komen ze misschien achter
jou aan. En jij hebt nog wel wat
meer te doen. Ik heb de meeste
aardappelen al op.

VICTORIA
Heb ik hier ook nog wat over te
zeggen?

ASTRID
Nee.

Het kwam er vriendelijk, maar heel beslist uit --

ASTRID
Hier, kijk eens...

Astrid haalt een ROOD NOTITIEBOEKJE tevoorschijn --

ASTRID
Hier staan al mijn wachtwoorden
en inlogcodes in, als je ze
nodig hebt, dan kan je overal
bij. Ik laat die in m'n rode
tasje zitten, onthou je dat?

Victoria schiet vol --

ASTRID
Ik ben nog niet weg, hè. En ik
laat me niet zomaar pakken.

VICTORIA
Nee, maar als...

ASTRID
Ja...

VICTORIA
Ik zou je zo missen, mam.

Ze breekt en valt op haar moeders schouder. Astrid vecht
tegen haar eigen tranen --

VICTORIA

Ik denk dat ik misschien wel
hetzelfde zou doen als ik jou
was.

Storm en Stientje komen een beetje beteuterd
teruglopen --

STORM

Waarom huilt mama..?

ASTRID

Mama's huilen gewoon soms. Maar
dat is niet altijd erg.

VICTORIA

(herstelt zich)

Wie van jullie wil er geduwd
worden op de schommel?

STORM / STIENTJE

Jaaaaaaa!

En dan is het voor even allemaal weer goed.

517 EXT. PARKEERPLAATS - DAG

517

Astrid staat naast haar auto op een parkeerplaats. Peter
R. de Vries komt aanlopen en geeft haar een kus --

ASTRID

Hee Peet.

PETER

Hoe gaat het met je?

ASTRID

Dat vraag je altijd.

PETER

Ik meen het ook altijd. Ik ben
bezorgd om je.

ASTRID

Dat hoeft niet, Peet. Het is
heel lief, maar het hoeft niet.

Peter kijkt haar onderzoekend aan, ziet dat ze oké is --

PETER

Ik wil graag iets met je
bespreken en je eigenlijk om
advies vragen.

ASTRID

Jij wil mijn advies?

PETER

Is ook weleens leuk, toch? Het gaat over iets, we hebben het er eerder over gehad...

ASTRID

Dat telefoontje met Wim.

PETER

Correct.

ASTRID

Je hebt het teruggeluisterd?

PETER

Dat heb ik gedaan. En er viel me wel wat op.

ASTRID

(even terugdenken)

Dat telefoontje ging over dat ie zich bedreigd voelde door de advocaat van Dino Soerel...

PETER

Hij zei dat hij gedwongen werd om een valse verklaring af te leggen, om Dino vrij te pleiten.

ASTRID

Jaja. Bang voor Dino zogenaamd.

PETER

Denk je niet dat dat oprecht is?

ASTRID

Maakt het uit? Dino heeft al levenslang.

PETER

Het gaat me niet eens zozeer om die bedreiging. Het gaat me om andere dingen die hij in dat gesprek zegt.

Astrid kijkt hem met hooggespannen verwachtingen aan --

PETER

En jij wil nu natuurlijk weten wat hij precies zei.

ASTRID

Als je het niet heel erg vindt..!?

PETER

Dat vind ik niet erg, maar dat zet mij wel voor een probleem. Ik heb hem namelijk mijn woord gegeven dat ik die tape niet bij

(MORE)

PETER (cont'd)
 zijn leven naar buiten zou
 brengen.

ASTRID
 Ik zou het toch wel fijn vinden
 als je dat bij mijn leven nog
 even zou kunnen doen.

PETER
 Dus jij zegt dat ik m'n woord
 moet breken.

Astrid rolt nog net niet met haar ogen, maar weet niet
 goed wat ze moet antwoorden op Peters morele bezwaren --

PETER
 Het zit me niet lekker, Astrid.
 Ik moet me daar over beraden.
 Over de manier waarop. Ik kom
 daar nog wel op terug.

Astrid wil meer weten, maar weet dat er verder niets meer
 gaat komen dus met grote moeite houdt ze zich in.

518 INT. STUDIO RTL BOULEVARD - NACHT

518

Peter R. de Vries staat in de studio van RTL Boulevard,
 naast presentatoren BEAU VAN ERVEN DORENS en LUUK IKINK,
 en tegenover collega JOHN VAN DEN HEUVEL.

De LEADER van Boulevard speelt op schermen, speciaal voor
 deze special opgepimpt met foto's van Willem Holleeder en
 de tekst "RTL BOULEVARD - DE HOLLEEDER TAPE" --

BEAU
 Hartelijk welkom bij deze
 bijzondere uitzending van RTL
 Boulevard, waarin we voor het
 eerst gaan luisteren naar de
 veelbesproken Holleeder tape. We
 gaan alles wat er gezegd wordt
 analyseren met Peter en John,
 ongelooflijk fijn om jullie hier
 allebei te hebben, hier in de
 studio op het Leidseplein. Laten
 we eerst eens beginnen, Peter,
 wat is nou het belang van die
 tape?

PETER
 Het belang is dat we een
 inkijkje krijgen in de keuken
 van de onderwereld, de top van
 de onderwereld, in het doen en
 het denken daarvan en dan met
 name de persoon van Willem
 Holleeder. Bovendien blijkt uit
 de tape dat ie tijdens het
 (MORE)

PETER (cont'd)
 proces een aantal keren
 onwaarheden heeft gesproken.

We VERSNIJDEN deze studiobeelden met twee locaties waar er aandachtig naar de uitzending gekeken wordt:

519 INT. EBI - CEL WILLEM - NACHT

519

Willem zit op de rand van zijn bed naar zijn kleine televisie te kijken waar de RTL special op te zien is. Hij hoort zijn eigen stem --

WILLEM (V.O.)
*Peter, ik wil eerst met jou
 afspreken, dat alles wat ik zeg,
 dat dat tussen jou, dat jij dat
 geheim houdt. Dat dat ook niet
 uitlekt of wat dan ook.*

PETER (V.O.)
*Ik kan je daar, ik kan je zeggen
 dat ik je beloof dat ik het niet
 openbaar zal maken, tegen jouw
 wil, onder geen enkele
 omslandigheid tenzij jij bij je
 leven zelf anders beslist.*

Willem is woedend maar kan niets doen.

520 INT. SENIORENFLAT - APPARTEMENT STIEN - NACHT

520

Stien, inmiddels weer wat opgeknapt maar nog wat zwak, kijkt samen met Astrid en Sonja naar de televisie in haar kamer --

STIEN
*Gaat ie weer alles bij elkaar
 lopen liegen, net als toen met
 dat College Tour?*

ASTRID
*Nee mam. Hij gaat eindelijk de
 waarheid vertellen.*

OP TELEVISIE

spreekt Beau nu Peter aan --

BEAU
Waarom breek je je woord?

PETER
*Ja, nou dat is best een moeilijk
 ding voor mij geweest. Heb ik
 wel even een nachtje over moeten
 slapen want een man een man een
 woord een woord. Maar ik vind
 aan de andere kant ook dat ik
 (MORE)*

PETER (cont'd)
*niet aan die belofte gehouden
 kan worden op het moment dat
 deze man mij met de dood
 bedreigt en hij volgens justitie
 bovendien ook nog vanuit de EBI
 pogingen heeft gedaan om mij,
 maar ook de zussen Holleeder, te
 laten liquideren. Dan kan je
 niet meer aan zo'n belofte
 worden gehouden.*

STIEN
 Ik vind het toch niet zo netjes.

Astrid en Sonja kijken hun moeder even aan --

STIEN
 Dat mag ik toch wel vinden?

Op televisie zien we ARCHIEFFOTO'S van de betrokkenen
 terwijl het opgenomen telefoongesprek verdergaat --

PETER (V.O.)
*En je bedoelt met 'die ouwe'
 Stanley Hillis?*

WILLEM (V.O.)
*Ja. Die ouwe. Stanley Hillis ja.
 Nou die ouwe die had geld tegoed
 van Endstra. En die wilde dat
 geld gewoon hebben en eh... ja,
 die heeft mijn daarbij
 betrokken. Die is bij mij
 geweest, die zegt "luister ik
 heb geld tegoed", dit en dat,
 zus en zo. Nou, dus ik heb daar
 gesprekken over gevoerd en bij
 die gesprekken is Dino Soerel
 natuurlijk wel aanwezig geweest,
 namens die ouwe.*

PETER (V.O.)
 Ja.

WILLEM (V.O.)
*Dat is bijvoorbeeld dat gesprek
 op dat kantoor van die
 Moszkowicz. Ja, daar is Dino
 gewoon bijgeweest.*

IN DE BOULEVARD STUDIO

richt Luuk Ikink zich tot John van den Heuvel --

LUUK
 Waarom is dat interessant?

JOHN
 Nou, omdat dat natuurlijk gewoon
 het rechtstreekse bewijs is, dat
 (MORE)

JOHN (cont'd)

er sprake is geweest van een
soort van kongsi tussen die drie
om dat geld bij Endstra weg te
halen.

BEAU

Volgens Willem Endstra vormde
Willem Holleeder, Stanley Hillis
en Dino Soerel een driemanschap
dat het voor het zeggen had in
de Amsterdamse onderwereld. Op
de tape geeft Holleeder toe dat
hij intensief samenwerkt met
Hillis en Soerel.

IN STIENS KAMER

delen Astrid en Sonja een blik. Een kleine glimlach,
blijer durven ze nog niet te worden. Maar het is goed
nieuws --

STIEN

Hij is in ieder geval niet bang,
die Peter.

ASTRID

Er is er maar eentje die nu bang
moet zijn en dat is Willem.

En ze meent het. Ze is klaar voor de laatste
confrontatie.

521 INT. EBI - CEL WILLEM - DAG

521

Ochtend. Willem maakt zich klaar voor een nieuwe
procesdag, veegt zijn kleding recht in de spiegel van het
kleine badkamertje.

Het luikje van zijn cel gaat open en onthult het gezicht
van Semii de bewaarder --

WILLEM

Ja, ik geef je m'n setje.

BEWAARDER SEMII

Ik heb ook deze voor je.

Hij overhandigt Willem een STICKER, die hij verbaasd
bekijkt. *Wij zien nog niet wat er op de sticker staat.*

BEWAARDER SEMII

Kan je aankruisen wat je wil en
op je deur plakken.

WIM

Denk je dat dit nog lang mijn
deur blijft, dan?

Semii glimlacht ontwijkend. Willem kijkt nog een laatste keer in de spiegel, klaar voor de dag.

522 OMITTED 522

523 I/E. AUTO WILLEM - DAG 523

Willem, met zijn blinddoek en koptelefoon op, op de achterbank van zijn beveiligd vervoer.

CROSSCUT MET:

524 I/E. MERCEDES B-7 - DAG 524

Astrid in haar beveiligd vervoer, op weg naar haar laatste dag als getuige. Ze kijkt uit het raam. Zenuwachtig, maar niet bang.

525 INT. DE BUNKER - PUBLIEKE TRIBUNE - DAG 525

De publieke tribune van de Bunker zit weer helemaal vol. Journalisten vooraan, dagjesmensen achteraan. Iedereen is benieuwd naar de laatste krachtmeting tussen Willem en Astrid. Verwachtingen zijn duidelijk hooggespannen.

Als de ROLLUIKEN omhoog gaan, valt er een plechtige stilte. **DAG 48** is begonnen.

526 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG 526

Willem staat zoals altijd roerloos achter zijn tafel te wachten tot de rechtbank is binnengekomen. Een beetje naar voren geheld. Zijn blik gaat naar de getuigencabine, afgeschermd met een zwart scherm.

IN DE CABINE

zit Astrid naast advocaat Jebbink. Haar blik gaat in de richting van Willem, ook al kan ze hem niet zien.

De rechtbank komt binnen en neemt plaats. Wieland knikt Willem vriendelijk toe --

WIELAND

Ik zie Willem Frederik
Holleeder, geboren 29 mei 1958.

WILLEM

Ik ben er.

WIELAND

En mevrouw Holleeder, ik herken
u als Astrid Holleeder. Mag ik
volstaan met u eraan herinneren
dat u de belofte heeft afgelegd?

ASTRID

Ja hoor.

WIELAND

De rechtbank heeft een prangende vraag aan u. Er is weer een opname op tafel verschenen, van zes uur. Kunt u de rechtbank vertellen hoe dit in zijn werk is gegaan, waar het vandaan komt?

ASTRID

Die tape gaat over Dino. Die had ik al langer, maar er speelde wat omtrent onze veiligheid. Dat heeft lang op zich laten wachten. Maar nu durf ik het wel aan.

WIELAND

Is dat de enige reden?

ASTRID

Ik wilde Wim ook de gelegenheid geven om zelf te vertellen hoe het zit. Dat doet ie niet. Dus dan doe ik het maar.

JANSSEN

U zei bij eerdere gelegenheden: ik heb alles ingeleverd.

ASTRID

Dat heb ik helemaal niet gezegd, ik begrijp niet hoe je daarbij komt.

WIELAND

Zullen we afspreken dat u u zegt tegen meneer Janssen?

ASTRID

Ja, sorry.

WIELAND

Uw broer zegt dat u met het telkens opnieuw inbrengen van tapes een spel speelt.

ASTRID

De kracht van de herhaling, hè. Zitting op zitting, dat dat post vat bij iedereen, zo gaat het altijd bij hem. Maar ik speel geen spel, ik probeer veilig te blijven.

WIELAND

Laten we het hebben over de opname getiteld 'drie boeken en een jas'. Wilt u het inleiden?

ASTRID

Dit is van oktober 2015. We waren samen in de stad op zoek naar een paar net verschenen boeken. Willem wilde weten of er belastende informatie in stond.

WIELAND

Zullen we even luisteren naar het relevante deel?

De TAPE wordt gestart. Krakerige audio. Stadsgeluiden. Verkeer. Dan wat flarden tussen Willem en Astrid. Alleen de onderstreepte woorden uit de tekst zijn hoorbaar in de opname --

ASTRID (V.O.)

Ja, dat staat er in, lees maar. Ze denken dat jij dat geld hebt gezien..?

WILLEM (V.O.)

Er is helemaal geen geld meer. Dino heb alle geld gestolen. Hij zou het allemaal regelen. Hij heeft het gestolen en wil mij erin douwen. Levenslang, en dan heeft hij het geld...

De opname wordt gestopt --

WIELAND

Kunnen we de tape nogmaals horen?

Astrid concentreert zich en denkt terug --

527 EXT. BOEKWINKEL - DAG (2005)

527

-- en we zien haar op grote afstand samen met Willem buiten een boekwinkel staan. Ze haalt het net gekochte boek uit een tasje en bladert er samen met Willem doorheen.

ASTRID (V.O.)

Ja, dat staat er in, lees maar. Ze denken dat jij dat geld hebt gezien..?

WILLEM (V.O.)

Er is helemaal geen geld meer. Dino heb alle geld gestolen. Hij zou het allemaal regelen. Hij heeft het gestolen en wil mij
(MORE)

WILLEM (V.O.) (cont'd)
erin douwen. Levenslang, en dan
heeft hij het geld...

TERUG IN DE RECHTSZAAL

spreekt Wieland Astrid aan --

WIELAND

Kunt u dit fragment voor ons duiden?

ASTRID

Ja dat kan ik wel. Wims geld werd door Justitie in beslag genomen omdat ze dachten dat hij die achttien miljoen van Endstra nog ergens had liggen. Ik wilde ook weten waar dat geld was maar ik kon het hem natuurlijk niet rechtstreeks vragen dus ik probeerde het langzaam op te bouwen. En toen zei Wim dat Dino het geld had.

WILLEM

Het ging helemaal niet over Dino. Het ging over wat er in die boeken stond over Endstra en die achttien miljoen.

TAMMES

Hoe moeten wij snappen dat het daar over ging?

WILLEM

Omdat het daar de hele dag over ging!

WIELAND

De tape nog één keer alstublieft?

Astrid sluit haar ogen en focust zich...

BIJ DE BOEKWINKEL

zijn we nu vlakbij Willem en Astrid. We kijken met haar mee naar Willem. De jagende ogen, de belletjes spuug in zijn mondhoeken, het om zich heen kijken, zijn echoënde stem --

WILLEM

Dino heb alle geld gestolen. Hij zou het allemaal regelen. Hij heeft het gestolen en wil mij erin douwen. Levenslang, en dan heeft hij het geld...

En Astrid geniet stiekem van de angst in Willems ogen.

TERUG IN DE RECHTSZAAL

is Willem opgefokt met Janssen aan het fluisteren --

TAMMES

U zegt dat Dino u levenslang
erin wilde douwen.

WILLEM

Nee, het gaat over Endstra! Hoe
zou Dino nou aan 18 miljoen
moeten komen?

STEMPHER

Taalkundig is het vrij logisch
dat het gaat over Dino Soerel.

WILLEM

Wacht effe, dat ga ik u effe
uitleggen. Degene die eh... mij
dus probeert er levenslang in te
douwen, dat eh... wat ik daar
zeg... Het probleem is, Astrid
zit te knippen en te plakken in
die opnamen.

ASTRID

Als jij het zegt, dan zal het
wel zo zijn, Wim.

Dat frustrleert Willem nog het meest, dat Astrid niet meer
tegen hem in gaat. Hij richt zich tot de rechtbank --

WILLEM

Nee, kijk, luister, wat ik dus
wel even wil vragen...

WIELAND

Bewaart u uw vragen maar tot het
einde, meneer Holleeder.

Astrid merkt iets op: vanuit haar cabine ziet ze de
MONITOREN waar af en toe beelden op vertoond worden. En
in de weerspiegeling van het scherm ziet ze Willem --

WILLEM

Maar het is leugen op leugen!
Dat weet ik het aan het eind van
de dag niet meer.

WIELAND

Daar heeft u pen en papier voor
en uw advocaat. Mevrouw
Holleeder, wat kunt u ons
vertellen over de relatie tussen
uw broer en Stanley Hillis.

Astrid neemt een slok water, klaar om te antwoorden.

528 INT. SENIORENFLAT - APPARTEMENT STIEN - DAG**528**

Sonja volgt bij Stien op de bank de rechtszaak via Twitter --

STIEN

Leg dat ding nou toch weg.

SONJA

Ja, zo.

STIEN

(dan toch)

Wat zeggen ze allemaal?

SONJA

Dat ze het goed doet.

Stien glimlacht trots.

529 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG**529**

Tegen het einde van de dag. Willem is vermoeid maar Astrid zit er nog fit bij --

TAMMES

En hoe zit het nu met dat fluisteren. In de bandopname over wie er op de motor heeft gezeten bij de moord op Cor van Hout hoor je uw broer zeggen "Zal ik je een geheimpje vertellen?" En daarna wordt het onverstaanbaar. U suggereert dat hij dan fluistert.

ASTRID

Ja, hij fluisterde een naam.

TAMMES

En die was?

ASTRID

Sjaak Burger, die heeft het gedaan samen met Jesse Remmers.

WILLEM

(lachend)

Wat een vertoning.

WIELAND

Meneer Holleeder, houdt u zich nog even in.

WILLEM

Hoe dan? Dit is- dit is gewoon één grote mindfuck hier.

WIELAND

Pen en papier, meneer Holleeder.
(tegen Astrid)
Heeft u nog meer bewijs dat
relevant kan zijn voor deze
rechtszaak?

WILLEM

Ja, trek nog eens een bandje uit
je goocheldoos.

ASTRID

Mijn verklaringen zijn het
bewijs, het enige wat ik heb
gedaan is de verklaringen
onderbouwen met tapes, zodat u
kunt zien dat wat ik zeg of
fluister, dat het klopt. Als
ondersteuning voor mijn verhaal.
Normaal hoeft een getuige dat
niet, maar ik zit hier in een
setting met iemand die
fantastisch charismatisch is en
die mensen kan overtuigen.
Daarom moet ik meer bieden. Ik
heb altijd gezegd: u moet het
hem zelf horen zeggen. Ik heb
gedaan wat ik kon, ik hoop dat
het genoeg is.

Wieland checkt even bij zijn collega's, of die nog vragen
hebben. Die schudden van nee. Het OM doet hetzelfde en
ook Janssen. Wieland glimlacht warm naar Astrid --

WIELAND

Dan wil ik u hartelijk bedanken
voor uw verklaringen. Wij nemen
onze hoeden diep voor u af.

Astrid knikt even naar haar advocaat, doet dan haar
koptelefoon af. Achter haar gaat de deur van haar cabine
open zodat ze de ruimte kan verlaten, de naburige ruimte
in.

Willem is inmiddels alweer aan het woord, hoort Astrid
door de wandjes heen terwijl ze haar spullen pakt --

WILLEM

Heel even, over die opname 'drie
boeken en een jas', die heb ik
geluisterd en ik ben gewoon op
zoek naar het Parool omdat ik
een hamburger wil. Die hebben
namelijk een hamburger top 10.
Ik wilde gewoon een hamburger
eten!

Astrid kijkt niet meer achterom, verlaat voor de laatste
keer de cabine.

530 I/E. MERCEDES B-7 - DAG**530**

Astrid staart uit het raam terwijl ze door haar beveiligd vervoer terug naar haar safehouse wordt gereden.

Ze haalt diep adem. Het zit erop. Langzaam vallen haar ogen dicht. Ze slaapt al voordat ze op de ring zijn.

531 EXT. STRANDJE - DAG**531**

Astrid loopt met haar moeder, Victoria en de kleinkinderen over een strandje. Stien zit op het zitje van haar rollator en Astrid en de kinderen duwen haar. Stien houdt een telefoon voor zich uit en kijkt op het scherm --

STIEN

Oh kijk, ik zie hem! Ik zie dat beest. Naar voren, snel!

ASTRID

Gooi die bal naar z'n kop!

Astrid duwt haar moeder naar de plek toe en er klinken GELUIDEN van de telefoon terwijl Stien onwennig met haar vinger over het scherm veegt --

STIEN

Ik heb hem!

Storm en Stientje juichen en klappen en Stien moet lachen. Het doet Astrid goed om haar moeder aan het lachen te zien.

532 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL / GETUIGENCABINE - DAG**532**

Sonja heeft op dat moment op **DAG 49** haar laatste getuigeverhoor. Ze zit zenuwachtig pulkend in de cabine de vragen van Janssen te beantwoorden.

JANSSEN

Een andere kwestie gaat over de ex-vriendin van Holleeder, die beweert dat de band tussen u en Wim heel goed was.

SONJA

Ja, dat dacht iedereen...

WILLEM

Omdat het ook zo was!

JANSSEN

Ze zegt ook dat u ziek van ellende was toen uw broer met een hartkwaal in het ziekenhuis lag.

SONJA

Dat vond ik ook heel erg! Het is wel m'n broer. En tegelijkertijd denk je dan toch 'zal ik de stekker eruit trekken'...

Daar moet Willem even om slikken en Janssen schakelt over op een ander onderwerp --

JANSSEN

Ik wil ook nog even terugkomen over de rechten op de Amerikaanse film over de Heineken-ontvoering. Uw broer wilde die niet.

SONJA

Hij heeft er wel voor getekend.

JANSSEN

Uw broer zegt dat u hem onder valse voorwendselen hebt laten tekenen.

SONJA

Gelul.

Het kwam er opvallend fel uit. Janssen is even van zijn à propos, maar Sonja is er vanaf nu helemaal klaar mee, begint steeds feller en steeds harder te praten --

SONJA

Hij wist precies wat ie tekende.

WILLEM

Ik had geen bril. Dacht dat het ziekenfondspapieren waren.

SONJA

Je hebt het gelezen.

WILLEM

Denk je dat ik gek ben en geen geld wil!?

SONJA

Hou nou toch op met liegen!

JANSSEN

(grijpt in)

U hebt in die dagen ook de handelsnaam Holleeder geregistreerd, is het niet?

SONJA

Ja, knap hè?

JANSSEN

Waarom deed u dat?

SONJA

Anders gaan anderen er mee aan de haal.

JANSSEN

Was het niet omdat die film in de maak was? Dat had u een boel geld op kunnen leveren. Dat heeft u echt helemaal zelf bedacht?

SONJA

Zie ik er zo dom uit of zo?

JANSSEN

Nee hoor...

SONJA

Nee? Nou, je doet wel zo. Later heb ik het Wim gewoon verteld, toen ie vrij kwam. En ik heb er nooit geld van gehad. Check het maar.

JANSSEN

Ik heb voor nu even geen vragen meer.

WIELAND

Heeft u nog vragen aan uw zuster, meneer Holleeder?

WILLEM

Het heeft geen zin, voorzitter. Het is allemaal voorbereid om mij de schuld te geven.

SONJA

Ik vertel gewoon de waarheid.

WILLEM

De waarheid? Je líegt. Je bent zó veranderd, Box! Allemaal door die rotte appel. Maar ik ben niet boos op je, hoor. Je bent een vuile leugenaar, Boxer, maar dat geeft verder niet. Jij moet in de spiegel kijken. Als ik het was, Box, en ga niet tegen me in, als ik het was die Cor gedaan had, waarom zou ik dan eerder een miljoen hebben betaald aan Klepper en Mieremet om hem te redden?

SONJA

Omdat je een schijterd bent! Je was zelf bang dat ze je om zouden leggen. Was bij Cor

(MORE)

SONJA (cont'd)
gebleven! Nee, jij moest zo
nodig naar die moordenaars.

WIELAND
Ik heb het idee dat ik naar een
tenniswedstrijd tussen twee
professionals zit te kijken...

WILLEM
Ja de Holleeders kunnen
tennisen, hoor. En ik ga nog
even door als het mag,
voorzitter. Luister Box, dat je
liegt moet je zelf weten. Maar
dit is echt een gotspe, een
totale gotspe.

SONJA
Waarom moest ik tossen wie van
mijn kinderen het eerst zou gaan
als ik niet vertelde waar Cor
was?

WILLEM
Jij en ik weten dat je liegt.

SONJA
Je bent niks. Een moordenaar.

WILLEM
Jij wilde zelf die stekker eruit
trekken, toch?

SONJA
Had ik het maar gedaan!

WILLEM
Dat vond ik niet leuk om te
horen.

SONJA
Weet je wat ik niet leuk vond?
Dat je zei dat je in een tunnel
stond en dat je terug kwam omdat
je mij hoorde. Was lekker
doorgelopen, man!

WILLEM
Je bent echt niet goed, Boxer.

SONJA
Ja hoor. Slaap lekker, Wim.

WIELAND
We gaan er een einde aan maken.

Sonja zit nog razend in haar getuigencabine als de audio-
verbinding wegvalt. Ze is van nul naar honderd gegaan in
een paar minuten en is daar zelf nog het meest verbaasd
over.

533 EXT. STRANDJE - DAG**533**

Sonja wordt door haar beveiligd vervoer afgezet aan de rand van het strandje, waar Astrid, Stien, Victoria en de kleinkinderen al op haar wachten. Sonja is nog een beetje wankel --

SONJA
Heb je het gevolgd?

ASTRID
(toont telefoon)
Ja.

SONJA
En? Was het oké?

ASTRID
Ik ben echt supertrots op je.

SONJA
Echt..?

ASTRID
Ja, echt.

Astrid omhelst Sonja die tegelijkertijd lacht en huilt van opluchting --

SONJA
Nu zijn we echt klaar, hè.

ASTRID
Ja. Wij wel. Nu kunnen we alleen nog maar wachten.

534 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG**534**

Officier van Justitie Tammes komt aan het eind van **DAG 54** aan het eind van het requisitoir van het OM --

TAMMES
De straf die aan verdachte moet worden opgelegd, moet duidelijk maken dat de maatschappij geen genoegen neemt met mensen als verdachte, die menen te kunnen beslissen over andermans leven, geld en goederen. Met de opmerking dat artikel 63 strafrecht van toepassing is, menen wij dat voor al deze feiten er maar één passende straf is, namelijk een levenslange gevangenisstraf. Dankuwel.

Willem hoort het aan en sluit kort even zijn ogen bij het woord 'levenslang'. Zijn advocaat Janssen windt zich enorm op en neemt het woord --

JANSSEN

Als je dit hoort vraag ik me af: waarom zijn we hier met z'n allen zo lang mee bezig geweest? De twee officieren hebben aan *cherry picking* gedaan. Dingen die niet zo goed passen, zijn weggelaten. Ik snap dat je keuzes moet maken in zo'n groot dossier, maar dan moet je wel uitleggen waarom je die keuzes maakt.

WIELAND

Meneer Janssen...

JANSSEN

Er is letterlijk geen bewijs in deze zaak wat mijn cliënt aan de moorden linkt. Er zijn alleen verhalen, verklaringen, meningen, van horen zeggens en roddels. We hebben twee kroongetuigen die elkaar onder ede tegenspreken. Dus één van de twee liegt. Welke is het? Fred Ros die zegt dat mijn cliënt betrokken was bij liquidaties? Of Peter La Serpe met z'n 'Osdorp eerst'? Wij willen het hebben over de *feiten*, over de half miljoen pagina's procesdossier. Wat staat daar nou eigenlijk in aan wettig en overtuigend bewijs dat mijn cliënt schuldig zou zijn?

WIELAND

Ik begrijp dat u vast een voorschot wil nemen op uw pleidooi, maar u krijgt nog een dag of vijf uitgebreid de gelegenheid om uw ongenoegen vorm te geven.

JANSSEN

En die dagen zal ik zeker nodig hebben. Want wat ik eerlijk gezegd ook ronduit bizar vind is dat er bij elk slachtoffer evenzoveel andere mogelijke daders aan zijn te wijzen, maar daar hoor je het OM niet over.

De stem van Janssen verdwijnt naar de achtergrond terwijl Willem nog net een zucht kan onderdrukken. Hij is moe van al het gepraat en wrijft vermoeid door zijn ogen.

We zien overvloeiende DETAILS van de orerende Janssen, de luisterende rechters, het kritische OM, de langzaam tikkende klok. Uiteindelijk schiet alles pas weer in focus als --

535 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

535

-- Wieland zich met een opgeluchte zucht tot Willem richt. Het is **DAG 60**.

WIELAND

Einde van de rit, meneer
Holleeder.

WILLEM

Ik hoop het niet.

WIELAND

Wat dit proces betreft althans.
En niet alleen voor u, dit is
mijn laatste zaak, hierna begint
mijn pensioen. Ik wil u vragen,
hoe is het met u?

Willem is een beetje verbaasd om de oprechte toon --

WILLEM

Ik word elke keer op woordjes
afgerekend. Dat is niet leuk.

WIELAND

Ik wil u een verhaal voorleggen.
Een vader zegt tegen zijn jonge
zoon: elke man heeft een wolf en
een schaap in zich, een lam. De
jongen zegt: 'Wat word ik
later?' De vader zegt: 'Dat
hangt ervan af welke je voedt.
Mijn vraag aan u is, wat bent u
geworden, van die twee?

WILLEM

Een goudvis. Die zitten ook vaak
in een kom.

Een aantal LACHERS, maar onder hen is niet Wieland. Die blijft Willem afwachtend aankijken --

WILLEM

Dat weet ik niet, hoor.

WIELAND

U bent de oudste zoon. Uw ouders
waren niet rijk. Hoe was dat?

WILLEM

Mijn ouders deden wat ze konden,
maar met vier kinderen is het
niet makkelijk.

WIELAND

U was een stille jongen vroeger.
In uw pubertijd veranderde dat.

Willem is een beetje ongemakkelijk, kijkt even om zich heen naar iedereen die meeluistert. Maar Wieland kijkt hem zo oprecht geïnteresseerd aan dat hij antwoordt --

WILLEM

Ik ben wel anders geworden ja.
Maar niet- ik heb gisteren het
tweede aflevering van Judas
gezien op tv.

WIELAND

U kijkt ernaar.

WILLEM

Ik ben halverwege in slaap
gevallen. Het gaat alleen maar
over hoe geweldig Astrid is.

WIELAND

Ik wil het zo graag over u
hebben. Uw vader, voedde de
wolf?

WILLEM

Als hij niet gedronken had, was
het eigenlijk een hele lieve
man.

WIELAND

Hij had zelf ook het schaap en
de wolf in zich.

Willem knikt kleintjes --

WIELAND

U ging sporten, u had zich
voorgenomen om sterker te worden
dan uw vader.

WILLEM

Maar ik heb wel altijd voor mijn
familie gezorgd. Altijd.

WIELAND

U was 25 toen u Freddy Heineken
ontvoerde. U moet geweten hebben
dat u wereldwijd bekend zou
worden. Was dat uw doel?

WILLEM

Nee, daar ben ik naïef in geweest. Ik bedoel, we gingen hun toch wel loslaten, ook al betaalden ze niet! Ik praat het niet goed...

WIELAND

Het gezin Holleeder in problemen. Groeide u daardoor naar elkaar toe?

Willem schudt van nee --

WILLEM

Maar daarna hebben ze geen armoe meer gekend. Nu doen ze of ze het zo verschrikkelijk vonden, maar ze hebben er allemaal van gegeten.

WIELAND

In 1991 zat uw celstraf erop, u ging met Cor van Hout in zaken, in 1996 het conflict. U had genoeg van de branie van Cor?

WILLEM

Hij maakte altijd problemen. Altijd door drank.

WIELAND

En net als bij uw alcoholistische vader, vluchtte u van hem weg.

Het is een kleine openbaring bij Willem, die die link nooit zo gezien had. Hij heeft een moment nodig --

WILLEM

Hij was onbetrouwbaar. Ik was liever op mezelf.

WIELAND

Had u gedacht in de bovenwereld nieuwe vrienden te krijgen?

WILLEM

Vrienden krijgen is makkelijk. Maar ze houden...

WIELAND

...is lastiger. U had ook vriendinnen?

WILLEM

Ik heb altijd wel een paar vriendinnen. Ik ga met iemand en als het je niet bevalt, moet je maar weggaan.

Wieland moet lachen. Willem ook. Hun gesprek vervolgt --

WIELAND

Vind je dat niet egoïstisch?

WILLEM

Ik ben misschien wel een egoïst.

WIELAND

Hadden wij elkaars leven kunnen leiden denk je?

WILLEM

Ligt eraan waar je geboren bent. Iedereen kan advocaat worden en iedereen kan een imbeciel worden zoals ik.

WIELAND

Astrid zegt dat je een psychopaat bent.

WILLEM

Dat is ze zelf.

WIELAND

Maar aan een onderzoek wil je niet meewerken.

WILLEM

Soms ben ik aardig, soms niet. Wat valt er te onderzoeken dan?

WIELAND

De conclusie is dat iedereen de wolf en het schaap in zich heeft. Net als je vader.

WILLEM

Ik geef weleens een schop, maar dat heeft wel een reden. Maar mensen denken toch wel dat ik slecht ben.

WIELAND

Als je terugkijkt, wat heb je dan van je leven gemaakt?

WILLEM

Wat ik ervan heb kunnen maken. Wat ik ervan heb kunnen maken.

Daar denken ze allebei even over na, als twee oude vrienden.

Wieland knikt Willem vriendelijk toe, hij is klaar met zijn vragen. Willem is zich ineens bewust van iedereen die aanwezig is en meeluistert --

WIELAND

Wilt u nog iets kwijt over hoe u deze zittingdagen hebt ervaren?

WILLEM

Ik vond het best wel moeilijk. Ik heb altijd die angst dat meeweegt wie ik ben. Maar ik had deze vragen niet verwacht. Ik vind het wel fijn dat u het op deze manier gedaan heeft. Dank u.

WIELAND

Ik dank u ook. We zien elkaar weer bij de uitspraak.

Willem knikt, een beetje beduusd van het openhartige gesprek. Nu kan hij alleen maar afwachten.

ZWART.

536 OMITTED

536

536A EXT. FIETSPAD* - DAG

536A

Maanden later. Astrid rijdt op een gloednieuwe elektrische fiets over straat. Ze zoekt over het fietspad heen, genietend van de frisse lucht.

Toch is ze ook gespannen. Een laatste horde die nog genomen moet worden...

537 INT. DE BUNKER - FAMILIEKAMER - DAG

537

In een aparte ruimte van De Bunker zitten Astrid, Sonja, Stien, Victoria, Peter en nog meer familieleden en nabestaanden van slachtoffers bij elkaar. Er wordt zenuwachtig gepraat, terwijl op de MONITOREN de rechtszaal al te zien is, gezien vanuit beveiligingscamera's.

Op de monitoren zien we dat de rechtbank tot leven komt. 'Het begint!' roept iemand.

CROSSCUT MET:

538 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL - DAG

538

Willem staat zenuwachtig achter zijn stoel terwijl de rechtbank binnenkomt. Wieland knikt hem vriendelijk toe. Een goed teken, hoopt Willem...

WIELAND

Vandaag doen wij uitspraak in het zogeheten Vandros proces. Uw proces, meneer Holleeder, waarin
(MORE)

WIELAND (cont'd)
 u bent beschuldigd van het
 opdracht geven tot een zestal
 moordaanslagen. Wij lezen hier
 vandaag een sterk verkorte
 versie van het vonnis voor, het
 schriftelijke vonnis wordt u na
 afloop overhandigd.

WILLEM
 Akkoord.

WIELAND
 De officieren van justitie
 verdenken u ervan de uitlokker
 te zijn geweest van deze
 moorden, en deze verdenking
 baseren zij kort gezegd vooral
 op verklaringen van getuigen,
 waaronder uw twee zussen.

Willem knikt, nu gaat het komen...

WIELAND
 Noch in de door de verdediging
 gevoerde verweren over de
 verklaringen van Astrid en Sonja
 Holleeder, noch om andere
 redenen, bestaat aanleiding om
 de verklaringen van deze
 getuigen terughoudend te
 gebruiken. De rechtbank oordeelt
 dan ook dat deze verklaringen
 betrouwbaar en bruikbaar voor
 het bewijs worden geacht.

IN DE FAMILIEKAMER

grijpt Sonja met grote ogen Astrids arm vast --

ASTRID
 Hij hangt.

Stien slaat een hand voor haar mond. Deels opgelucht,
 deels verdrietig. Veel opgewonden emoties, maar niet bij
 Astrid.

IN DE RECHTSZAAL

komt Wieland tot een conclusie --

WIELAND
 Wij achten wettig en overtuigend
 bewezen, dat u samen met andere
 personen heeft uitgelokt om de
 moord op Van Hout en de doodslag
 op Ter Haak te plegen. Wij
 achten wettig en overtuigend
 bewezen dat samen met andere
 personen heeft uitgelokt om de
 (MORE)

WIELAND (cont'd)
 moord op Endstra te plegen en
 Denneboom zwaar te mishandelen.
 Wij achten wettig en overtuigend
 bewezen dat u samen met andere
 personen heeft uitgelokt om de
 moord op Houtman te plegen. En
 wij achten wettig en overtuigend
 bewezen dat u samen met andere
 personen heeft uitgelokt om de
 moord op Van der Bijl te plegen.

Een volledige nederlaag voor Willem --

WIELAND
 Wij concluderen dat er een groot
 gevaar voor herhaling van
 gewelddadige strafbare feiten
 van u uitgaat. En daarom legt de
 rechtbank aan u een levenslange
 gevangenisstraf op. U heeft
 veertien dagen de tijd voor het
 instellen van hoger beroep.

Een moment oogcontact tussen Willem en Wieland. Wieland
 lijkt iets van spijt in zijn ogen te hebben. Willem sluit
 kort zijn ogen, terwijl in de zaal een gedempt APPLAUSJE
 klinkt --

WIELAND
 Dat lijkt me niet nodig...

IN DE FAMILIEKAMER

zijn er veel emoties. Gehuil, applaus, mensen die elkaar
 in de armen vallen. Maar Astrid is nog steeds kalm en
 vlak. Ze accepteert alle felicitaties met een korte
 glimlach.

IN DE RECHTZAAL

wordt Willem afgevoerd. Na een laatste, intens verraden
 blik op Wieland, laat hij zich meevoeren --

WILLEM
 Bekijk het ook allemaal maar.

IN DE FAMILIEKAMER

ziet Astrid dat Peter aanstalten maakt om te vertrekken.
 Ze gaat snel achter hem aan.

539 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL - DAG

539

Peter loopt vanuit de voorkant van de rechtszaal naar de
 uitgang aan de achterkant. Er is verder niemand meer.

Astrid komt achter hem aan --

ASTRID
Peter, wacht!

Hij wacht en ze komt wat verbaasd bij hem staan --

ASTRID
Ga je er nou zomaar vandoor?

PETER
Dit leek me een moment voor de familie.

ASTRID
Kom op, man. Dat ben jij toch ook.

Peter glimlacht maar zwijgt --

ASTRID
Ben je niet blij?

PETER
Ik denk dat het een terechte uitspraak is. En ik ben natuurlijk heel blij voor jullie.

ASTRID
Maar niet voor jezelf?

PETER
Daar zijn er teveel slachtoffers voor gevallen. Zelfs Wim zelf. Die wordt nu de rest van z'n leven opgesloten in een klein hok. Ik kan daar niet echt blij om zijn.

ASTRID
Blijf nou nog even.

PETER
Ik heb ook nog wat werk te doen eigenlijk.

ASTRID
Vandaag?

PETER
Genoeg andere zaken waarin ik hopelijk een verschil kan maken. Maar ik bel je snel, goed?

ASTRID
Oké, Peet.

Peter glimlacht en vertrekt. Astrid kijkt hem na. De PARKETMEDEWERKERS komen inmiddels binnen om de zaal af te bouwen. Lichten uit, stoelen aangeschoven...

Astrid blijft nog even hangen. Haar blik valt op de plek van Willem. Het naambordje met HOLLEEDER staat er nog.

Ze gaat op Willems plek zitten. Legt haar handen op de tafel. Voelt aan het flesje dat voor hem stond. Pakt de pen op waarmee hij geschreven heeft.

En dan schiet ze vol.

Ze probeert het te verbergen voor de parketmedewerkers maar ze kan zich niet meer inhouden.

540 INT. EBI - GANG - DAG

540

Willem wordt intussen terug naar zijn cel gebracht door Rolf en een BEWAARDER die hij niet kent --

WILLEM

Waar is die jongen die hier altijd is? Die nieuwe?

BEWAARDER

Overgeplaatst. Op eigen verzoek.

Een laatste klap voor Willem.

541 INT. EBI - CEL - DAG

541

De deur van Willems cel valt dicht. De cel waar hij levenslang in zal moeten blijven.

Willem bekijkt de kleine ruimte. Zijn oog valt op de sticker die hij eerder kreeg. Hij pakt zijn pen uit het setje en kruist er wat op aan, loopt naar de deur, ramt de sticker met een KLAP erop.

"IN GEVAL VAN HARTSTILSTAND, REANIMEREN JA/NEE" staat op de sticker. En Willem heeft de NEE omcirkeld.

FADE OUT

FADE IN:

542 EXT. FIETSPAD - DAG

542

Maanden later. Astrid ZOEFT op haar fiets door een bosrijk natuurgebied. Ze ademt de frisse lucht in.

543 INT. SENIORENFLAT - HAL - DAG

543

Met haar helm onder haar arm komt ze de flat van haar moeder binnen.

Als ze net een KLAPDEUR door wil lopen, schrikt ze.

Een GROTE MAN komt recht op haar af. Hij reikt naar zijn binnenzak, kijkt haar recht aan en haalt een wapen tevoorschijn.

Astrid begint te GILLEN, valt bijna achterover. De man twijfelt, kijkt om zich heen.

Er gaat een deur open en een BEJAARDE MAN stapt naar buiten om te zien wat er gebeurt.

De grote man draait zich om en loopt weg. Snel.

Astrid twijfelt een moment, pakt dan haar telefoon en rent achter hem aan met de camera aan --

ASTRID
Hee! HEEEEEE!

De man snelt naar buiten, maar het lukt Astrid om een foto te nemen en het beeld BEVRIEST op een onscherpe snapshot...

544 INT. SENIORENFLAT - APPARTEMENT STIEN - DAG

544

Terwijl Stien zenuwachtig meeluistert, wordt de geschrokken Astrid door Yannick bijgepraat --

YANNICK
We hebben niks kunnen vinden.
Geen camerabeelden, geen sporen,
die foto van jou is te slecht...

ASTRID
Ik zweer het je, Yannick, die
vent-

YANNICK
Ik geloof je. Maar we kunnen
niks doen.

STIEN
Hoe kan Wim nou voor de tweede
keer vanuit de EBI iemand op
haar afsturen? Hij zit daar
helemaal alleen.

Astrid ziet aan Yannick dat er iets is, en na een strenge blik van de twee vrouwen geeft hij toe --

YANNICK
Hij zit niet meer alleen.
Ruimtegebrek. Hij zit nu met
twee anderen op de afdeling. Het
schijnt dat ze samen koken.

ASTRID
Wat!? Wie dan?

YANNICK
Met Rico de Chileen...

ASTRID
Die voor Taghi werkt!?

YANNICK

Dat is niet bewezen.

ASTRID

En jullie kunnen niks doen? Die vent wou mij kapotschieten.

YANNICK

Wat stel je voor dan?

ASTRID

Hij weet dat mijn moeder hier woont en dat ik hier kom. Dan gaat hij het dus nog een keer proberen. Want Wim geeft echt niet op. Dus teruggaan! Elke week, zelfde tijd, zelfde plek.

YANNICK

Zou jij dat doen als je ons was?

ASTRID

Dat zou ik doen als ik hem was. Vertrouwen op routine en dan BAM! Moet ik het zelf doen anders?

YANNICK

Astrid...

ASTRID

Ik los het zelf wel weer op.

Yannick weet dat hij Astrid niet kan overtuigen en geeft het op.

545 INT. SENIORENFLAT - HAL - DAG (TIMELAPSE)

545

En zo laten we Astrid achter. Ze staat in de hal te wachten op dezelfde plek als waar ze eerst belaagd werd. Ogen alert. Hand in haar handtasje om een onzichtbaar wapen geklemd.

WEEK 1 verschijnt er in beeld. En we zien in **KORTE MOMENTEN** dat ze dit volhoudt.

WEEK 2

WEEK 3

WEEK 4...

...en Astrid blijft er staan. Standvastig en overtuigd van haar gelijk.

WEEK 16, WEEK 17, WEEK 18

...verstrijkt de tijd, en de weken blijven doortikken.

Astrid blijft er staan. Week na week. Ogen strak op het einde van de gang waar de deur naar buiten is.

WEEK 27 breekt aan en er stapt een **OUDE MAN** zijn kamer uit --

OUDE MAN

Ik zie u hier zo vaak. Kan ik u soms helpen?

ASTRID

Ik eh... ik wacht op iemand.

OUDE MAN

Ik hoop dat hij snel komt dan.

Astrid knikt en de man loopt weg. Astrid kijkt hem na en richt haar aandacht dan weer op de lege gang.

Ze blijft kijken naar de deur, overtuigt dat hij elk moment open kan gaan... Beweegt de klink nou? Haar adem stukt.

EINDE SERIE